Doğan Kardeş

SAYI 19 7 MAYIS 1973 125 KURUŞ

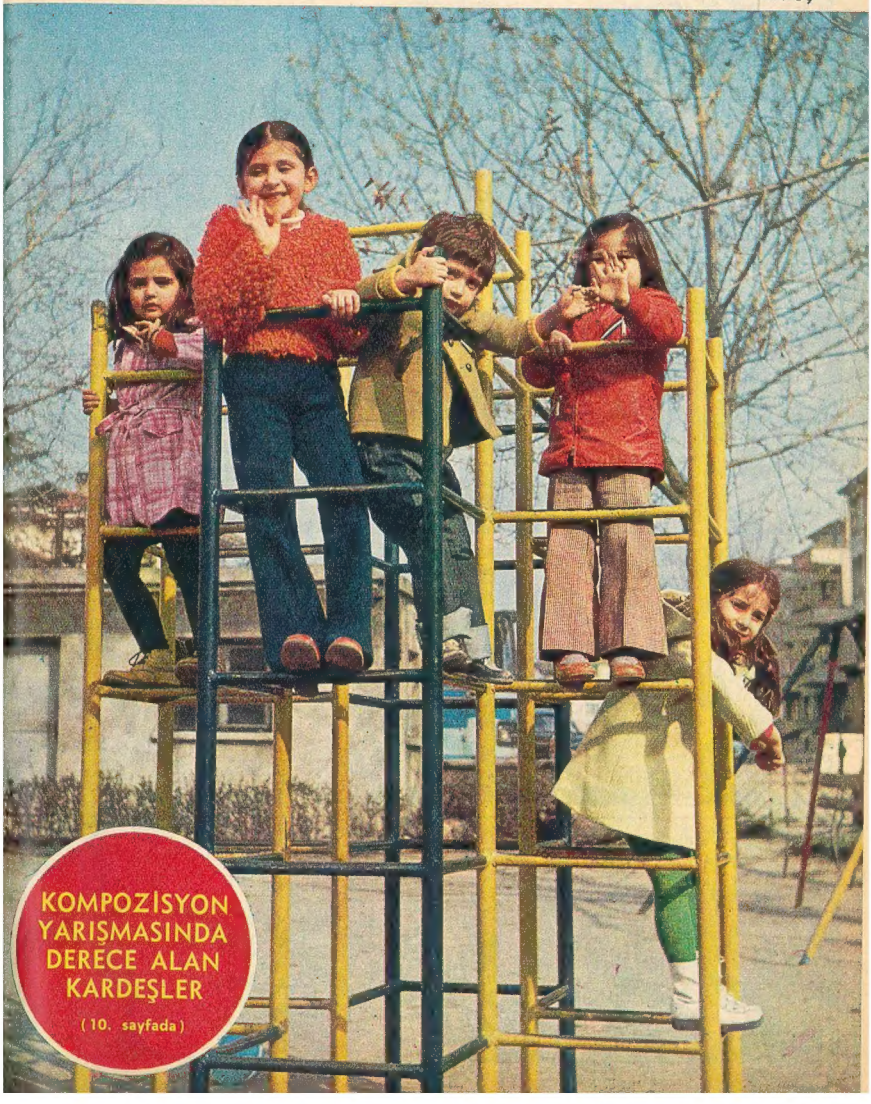

KOMPOZİSYON YARIŞMASINDA DERECE ALAN KARDEŞLER

(10. sayfada)

KORKUSUZ KAHRAMANLAR

10

HİNDİSTAN'DAN DÖNEN KAPTAN BASİL, AMCASINDAN KENDİSİNE KALAN KURUDERE KÖYÜNÜ TERKEDİLMİŞ HALDE BULUR. ÇIVAR ŞEHİRLERE GELEN GÖÇMENLERİ KÖYE GETİRİR

KURUDERE KÖYÜNÜN BOŞALMASINA SEBEP OLAN KARSON ADINDAKİ HAYDUT DA BOŞ DURMAMAKTADIR. KIZILDERİLİLERİ KIŞKIRTARAK KAFİLENİN ÜZERİNE SALDIRTIR. FAKAT KURUDERE YOLCULARI, MAHMUT'UN SAYESİNDE BU SALDIRIDAN KURTULUR. KURUDERE'YE VARINCA YENİ BİR SALDIRI BAŞLAR

KIZILDERİLİLER HAYDUTLARI KAÇIRDIKTAN SONRA KAPTAN BASİL'İN YANINA GELDİLER
BÜYÜK ŞEFİ SELÂMLARIZ. SEN ÇOK BÜYÜK ADAMSIN. SENİ YENİ ŞEFİMİZ SEÇTİK...
MAHMUT, ŞEF OLMUŞSUN, BAK:

YERLİ ŞEF KONUŞTU...
BU GÜNE DEK YILAN GÖZÜ'NÜ YENEN OLMAMIŞTI. SEN MERT VE KUVVETLİ BİR İNSANSIN. SENİ DİNLEYECEĞİZ.

KAPTAN, KAHKAHAYI BASTI...
KIRK YIL DÜŞÜNSEM, HİNDİSTAN'DAN GELİP KIZILDERİLİLERE ŞEF OLACAĞINI BİLEMEZDİM...

BU SIRADA...
PEKÂLÂ BAY BASİL, HER ŞEY İYİ HOŞ AMA BİZ BU EVLERDE NASIL OTURACAĞIZ?
EVET.. BİZE ÇOK ŞEY VAAD ETTİN...

BASİL HALKI YATIŞTIRMAK İSTEDİ...
BURAYI ÇOK METH ETMİŞTİN!
EVLERİ NASIL TAMİR EDECEĞİZ?..
SAKİN OLUN BEYLER... ÇÖZÜM YOLU VAR!

KAPTAN BASİL ÇOK İYİ KONUŞURDU...
İYİ BİR KÖY İSTİYORSUNUZ DEĞİL Mİ? BUNUN İÇİN DE AZICIK GAYRET ETMENİZ GEREKECEK... BAŞKA YERDE KÖLE OLACAĞINIZA KENDİ EVİNİZDE OTURACAKSINIZ.

ADAMLAR AZ SONRA İKNA OLMUŞLARDI...
PEKİ, EVLERİ TAMİR ETMEK İÇİN NE BEKLİYORUZ DAHA?
KAPTAN HAKLI...

YERLİLER DE ÇALIŞMALARA KATILMIŞTI...
HEY, YERLİLER DE YARDIM EDİYOR...
SOLUK BENİZLİLERLE KIZIL DERİLİLER DOSTLUK İÇİNDE...

EEE, DAN... GÖRDÜN MÜ HER ŞEY NASIL HALLOLDU...
EVET AMA NE KADAR ZAMAN İÇİN? KARŞIN BUNU AFFETMEYECEKTİR.

ARKASI VAR—

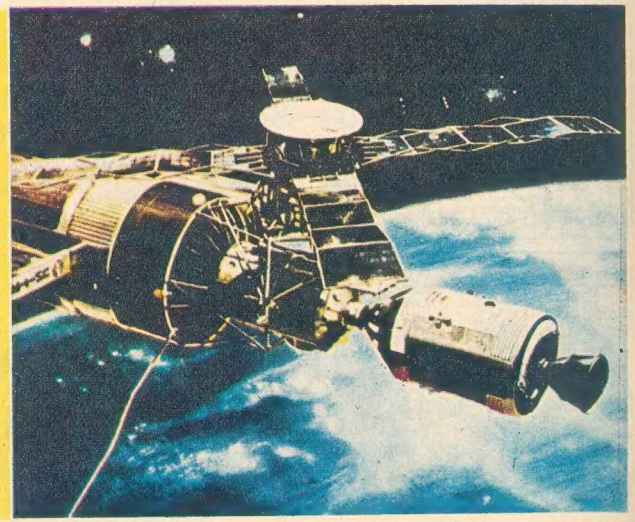

İşte uzay istasyonu Skylab. Bu istasyona gidip gelecek uzay mekiklerinin gidiş pragramları bile, şimdiden hazırlanmış durumda.

Son Yılların İlginç Olaylarının Başında Gelen

UZAY ÇALIŞMALARI NE ÂLEMDE GİDİYOR?

Son yıllarda uzay konusuna ne çok önem verildiğini hepiniz bilirsiniz sevgili çocuklar. Aya yolculuklar yapıldığını, astronotların boşlukta dolaştığını mutlaka duymuşsunuzdur. İşte insanlar, bu konuda yine birçok tasarılar yapıyorlar ve bunları gerçekleştirme yoluna gidiyorlar. Eskiden ay, sadece ulaşamayacağımız, masalları süsleyen bir gök cismiydi. Oysa şimdi, komşu kapısı haline geldi. Öyle ki, astronotlar ayda dilediklerini gibi geziyor. Biz de bu hareketleri gazetelerden, radyolardan hatta aynı anda canlı olarak televizyon ekranlarından seyredebiliyoruz. İşte bütün dünyanın ilgisini bu denli çeken Ay gezilerine bir süre için ara verildiyse de, uzayın fethine devam edilmekte. Ve nihayet 30 Nisan 1973'de ilk uzay istasyonu (yani gökyüzünde kurulacak ve çeşitli amaçlar için kullanılacak laboratuvar) Skylab fırlatıldı.

UZAY MEKİKLERİ

1977'ye kadar gökyüzüne bir çok «Uzay Mekikleri» atılacak. Hattâ bunların gidiş programları bile hazırlanmış durumda. Bunlar insanları Skylab uzay istasyonuna götürüp getirecek bir takım âletler...

MERİH'İ BEKLERKEN

Merih'in hâlâ en ilginç hedef olduğu muhakkak. İşte Skylab istasyonunun bu konuda da yararı dokunacak; çünkü insanların Merih'e gidebilmeleri için uzayda aylarca yaşayabilmesini öğrenmeleri gerekiyor.

Yapılan çalışmalara göre Skylab fırlatıldığında içinde insan bulunmadı, ama yirmi dört saat sonra üç astronot, buraya gidip yerleştiler. Böyle bir istasyonun, içinde yatak odası, salonu, yemek odası, banyosu, mutfağı vesairesi ile rahat bir evden farksız olduğu söyleniyor.

Bu rahat uzay evinin içinde astronotlar kolaylıkla dolaşacak ve ev kıyafetleriyle çalışabilecekler. Bu uygun şartlar

sayesinde uzayda uzun süre kalacaklar. İlk yolculuk bir ay sürecek, daha sonrası için üç aylık yolculuklar tasarlanmakta.

PROGRAMLA İLGİLİ

Programın asıl amacı, insan vücudunun uzayda uzun süre kalmaya ne derece dayanabileceğini öğrenmek.

Skylab aynı zamanda, bazı dünya kaynakları hakkında bilgi de verecek; çünkü uzay araştırmaları sonucu, bazı balık türlerini, deniz akıntılarını, maden kaynaklarını, verimli ya da verimsiz toprakları, depremleri daha yakından tanımak mümkün.

Böylece uzay yarışında ileriye doğru bir adım daha atılmış oluyor.

Fransa'da hazırlanan özel bir teleskop da atmosfer dışındaki gökyüzünü incelemeye yardım edecek.

1975 yılında: Amerikalı ve Rus astronotların bir anlaşmaya varacakları umuluyor. 1975'ten itibaren, bazı Rus bilginleri, Amerikalı uzmanlarla birlikte çalışıp uzay ile ilgili yeni denemelere girişecekler.

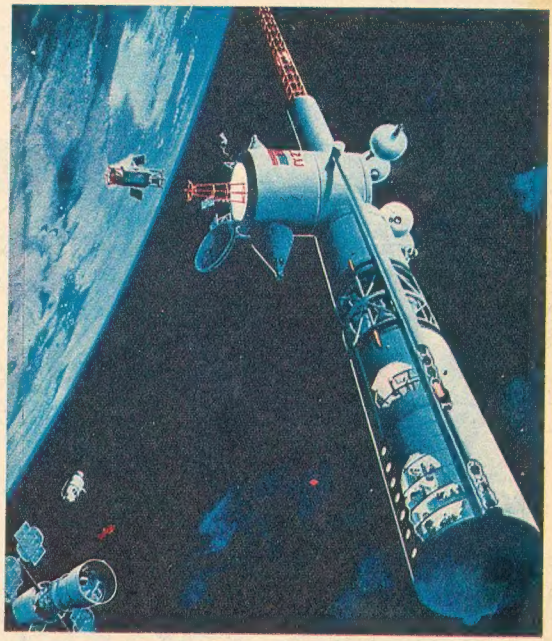

Bu da uzay mekiklerinden bir başkasının maketi.

Kuzey Amerika ve Kanada'da Tarım

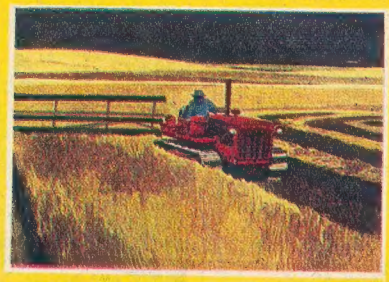

Kanada Ekonomisinin başlıca kolu tarımdır. İklim ve doğal şartlar bakımından tarıma elverişli olan Kanada'da hasat her yıl gittikçe artmaktadır. Hububatların arasında en fazla yetiştirilen buğdaydır. Bu Kuzey Amerika'nın tarım alanlarında da aynıdır. Buğday Kuzey Amerika'nın da en önemli tarım ürünlerindendir. Üretimin 2 ülkede de fazla oluşu, modern tarım aletlerinin kullanılmasındandır. Böylece işgücü çoğalmakta, karşılığında elde edilen ürün de buna bağlı olarak artmaktadır.

❷ HAŞARI MELEKLER

BAY DRAKE ESKİ BİR PİLOTTUR. AÇTIĞI PİLOT YETİŞTİRME OKULUNDA İLK OLARAK OĞLUYLA DÖRT ARKADAŞINA DERS VERİR. ÇOCUKLAR ÇOK GEÇMEDEN İYİ BİR PİLOT OLMUŞLARDIR. UÇAĞA BİNİP KISA BİR GEZİ YAPMALARI İÇİN İZİN VERİLDİĞİ İLK GÜN, NEŞEYLE HAVALANIRLAR. FİLOLARINA BİR DE AD TAKMIŞLARDIR. UÇARKEN GÖZLERİNE BİR ŞEY İLİŞİR...

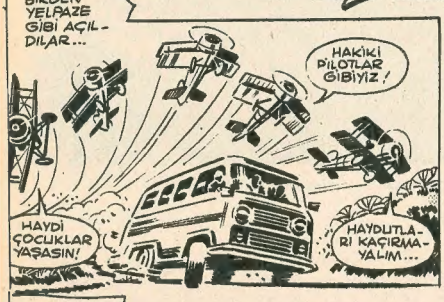

AYY... ARABANIN ÜSTÜNE NE İNİYOR...

CANIM KOVBOYCULUK OYNAMAK İSTEDİ...

GİNGER ROBERT, HAŞARI MELEKLERİN EN CESURUDUR...

AMAN TANRIM, ÇILGIN BİR FİKİR BU... NE YAPIYOR BÖYLE?

KOLAY ATLATTI...

AMAN... NASIL DA GEÇİVERDİ ORADAN?

İYİ BİR MANEVRA YAPTIM... ÇOCUKLAR DA PEŞİMDEN GELİYOR...

BOOOMMM

HALE BAK... İKİ YANIMIZA DİZİLDİLER. AZ SONRA HAREKETEDEMİYECEĞİZ!

ŞU TARAFTAKİ AĞAÇLIĞA SAPALIM...

HAYDUTLAR ARABAYI KORUYA ÇEVİRDİLER...

NASIL DA ATLATTIK. AĞAÇLARIN ARASINA İNEMİYORLAR. KURTULDUK ONLARDAN!

BİZİ TAKİP ETMEYE ENZİNLERİ YETMEZ.

HAYDUT HAKLIYDI...

HAVADA ANCAK ÜÇ DAKİKA KALABİLİRİM... DİĞERLERİ DE BU DURUMDA OLMALI... GAYRET ARÇE DRAKE...

ÇOCUKLAR, ARÇE'NİN İNİŞE GEÇTİĞİNİ GÖRDÜLER...

ŞU TÜNELE GİREYİM!

AMAN TANRIM, ARÇE ÇILGINLIK YAPIYOR. KÖPRÜNÜN ALTINA GİRECEK...

AZ SONRA...

ŞŞ! HALE BAK... UÇAĞIYLA YOLU KAPADI BU ŞEYTAN ADAM!

BİZİ YAKALAMALARINA FIRSAT VERMEYELİM. SÜR ARABAYI!

ROORR

GELECEK HAFTA: KİM GALİP GELECEK?.

FIRTINA KUŞLARI

HİRAM BLAKE'NİN MUAYENEHANESİ NEW YORK'UN EN İYİ MUHİTLERİNDEN BİRİNDEYDİ

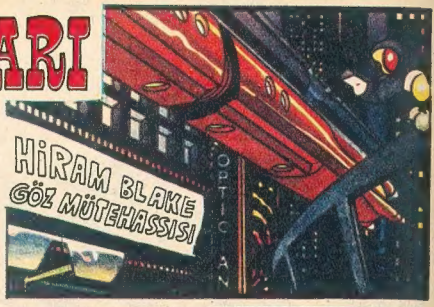

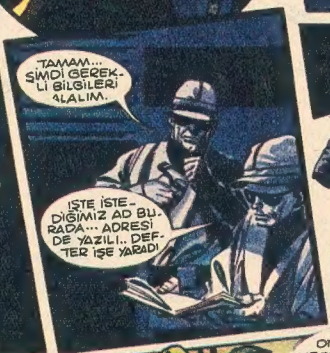

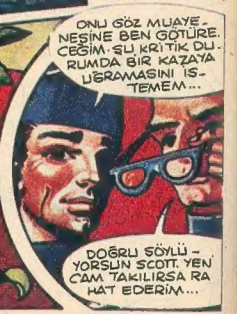

GELECEK HAFTA: BRAINS'E NE OLDU ?...

İlerde Ne Olacaksınız, Niçin?

Bir doktor olacağım

Çok uzun senelerden beri nasılsa anasından ayrılmış, hayatını türlü zorluklarla devam ettiren, bu da yetmiyormuş gibi gece gündüz tehdit ve korku içerisinde yaşayan, yarın için iyi ve parlak bir istikbal peşinde durmadan çalışan bir yavru vardır.

Kimdir bu anasından ayrılan yavru, kimdir bu anasının gözü önünde hırpalanan biliyor musunuz? «Yavru Vatan güzel Kıbrıs.»

Şimdi anam bana: «Büyüdüğün zaman ne olmak istiyorsun» diye soruyor. «Bana sorduğun sorunun tıpkısını şimdi de Ana Vatan yavrusundan soruyor. Biliyorsun ki senin kadar onun yanında da sorumluyuz. O da yavrusunun iyi yetişmesini istiyor. Bunun için çalışıyor on yıldır. Besliyor, uzaktan da olsa seviyor. Bizden beklediği, ona lâyık evlâtlar olduğumuzu ispat etmemizdir. Şimdi ben de sana ve ona diyorum ki; büyüdüğüm zaman bir doktor olacağım. Doktor olacağım, milletimin ve kardeşlerimin yaralarına merhem olmak için...»

MEHMET ÇAĞLAR
19 Mayıs Lisesi II/A No. 98, LİMASOL - KIBRIS

Yargıç olacağım

Dedem uzun kış gecelerinde beni dizlerine oturtur,yargıçlık yaptığı yıllarda başından geçenleri tatlı bir masal gibi anlatırdı. Bu küçük adalet öyküleri belleğimde öylesine yer etmişti ki, bana ne zaman ilerde ne olacaksın diye sorsalar, yargıç derdim.

Kırmızı sırmalı yakalı cübbe içinde adil kararlar veren, her zaman adalet taraftarı olan bu yargıç görüntüsü düşlerimi süsledi. Bu yargıçlık tutkusu beni öylesine sarmış olmalı ki, yaşıtlarım sokakta top peşinde koşarken ben dedemin anılarını dinler ve o anda kendimi kürsü başında oturmuş, bir davadayken görürdüm.

Arkadaşlarım arasında çıkan anlaşmazlıklarda haklı ile haksız olanı ayırt etmeye çalışır, haksız gördüğüm arkadaşıma neden haksız olduğunu anlatmaya gayret ederdim.

İnanıyorum ki haksızlığa uğramış bir kişinin hakkını korumak, kötülük ve haksızlıklara karşı durmak en yüce görevdir.

CÜNEYT TANVERDİ
Hacılar Cad. Şair Fuzuli Sokak Güneş Apt. No. 3 D. 3
FATİH - İst.

Öğretmen olacağım

İnsanların yaşantısında hem sevinçli hem de üzüntülü anılar vardır. Benim yaşantımda da herkesinki gibi iyi anılar gizlidir.

Yıllar önce bir sonbahar sabahı idi. İçimde korkuyla karışık taşkın bir sevinç vardı. Çünkü o gün okula başlıyordum. Annem özenle diktiği önlüğü giydirdi. Babam da elimden tutarak beni okula götürdü. Orada benim gibi çocuklar vardı. Bendeki okuma hevesi okumaya başladığım günden beri kendisine büyük bir sevgiyle bağlayan öğretmenimi sevmekle başladı.

Bu memlekette doktoru, avukatı, mühendisi hatta Reisicumhuru yetiştiren kimdir diye sorulursa o zaman şöyle cevap veririz: Bu memleketteki bütün insanları yetiştiren öğretmendir. O günden beri içimde öğretmenlik hevesi öyle köklesti ki.

Hayatta başarılı olmak için iyi bir meslek sahibi olmamız lâzımdır. Bu tek bizim irademize, okuma isteğimize bağlı bir şeydir. Okumayan bir insana zamanımızda yüzüne dahi bakılmamakta, başarıları hor görülmekte. Ben de öğretmen olup yükseleceğim...

SEVİN ÜNSAL
Sincan Lisesi öğrencisi, SİNCAN - ANKARA

Doktor olacağım

İlerde doktor olacağım. Anneme bakan doktor gibi bir doktor. Anneme hapların acı olmayanlarını vereceğim. İğnelerin küçüklerinden yapacağım, iğneyi de az batıracağım. İğne yerine toz ilâç yapacağım. Ben doktor oluncaya kadar annem ölmeyecek. Bir haftada iyileştireceğim. Komşular aferin diyecekler. Annemden gözlüklü doktor gibi para da almayacağım. İyileşince de sırtımda parka götürürüm. O zaman kocaman olurum. Çantamı da elime alırım. Hiç üzmem annemi. İstediği kadar makarna yerim. Kahvaltı etmeden dışarı çıkmam. Doktor olduğum zaman hiç bilye oynamam.

Çantama pamuk koyarım. Okulların önünden geçerken düşen çocukları kaldırırım, dizlerine ilâç sürerim. Bütün çocuklar bana selâm verirler. İğnem var ya, korkarlar benden. Hastalara bakarım. Hepsine öksürük ilâcı veririm. Önlüğümü yırtan Ahmet hasta olursa vallahi bakmam.

HASAN ZEKİ CEYLAN
Atatürk İlkokulu Sınıf 2/A No: 247 Hınıs - Erzurum

Geçen sayımızda kompozisyon yarışmamızın ilk üç derecesini paylaşan kardeşlerimizin röportajlarını ve kompozisyonlarından birer bölümünü yayınlamıştık. Bu hafta, diğer sekiz kardeşin kompozisyonlarını sunuyoruz.

Derdine derman bulacağım

Ben yoksul bir ailenin çocuğuydum. Çocukluğum yoksulluk içerisinde geçti. Buna rağmen hiç bir şeyden yılmadım, ürkmedim. Babam; ben, annem ve de kız kardeşimle meydana getirdiğimiz aile ocağını kıt kanaat geçindiriyordu.

Köyümüz iki dağ arasına kurulmuş, fakir bakımsız bir yerdi. Fakat bütün bunlara rağmen biz yine de mutluyduk. Ben ve kardeşim, babamın tarladan eve gelişini dört gözle beklerdik.

Bir gün babamı tarladan, eve getirdiler. Fakat bu her zamanki geliş değildi. Yüzünü, kırmızı kan boyuyordu. Elleri buz gibiydi. Onu kurtarmak için çırpınıyorduk. Önümüze gelen herkese yalvarıyordum. Doktor arıyordum köyde, bulamıyordum.

Bir daha babamı göremedik. O ölmüştü. O günden sonra and içmiştim, doktor olacaktım, ve...

O ıssız köylerde, kasabalarda kanayan yaralara ben de merhem olacağım.

YASEMİN SÖNMEZ
İstasyon Cad. Köksal Apt. No. 8 - SIVAS

Büyüyünce ne olacağım?

Büyüyünce ne olacağım? Bu soru beni hep düşündürür. Bazan doktor, bazan öğretmen bazan da mühendis olmak isterim. Bu meslekler arasında ayırım yapamam.

Şimdi kendimi doktor farzediyorum. Hastalarım iyi giyinmiş, kibar, bilgili İstanbul insanları değil. Tam tersi. Saçları taras taras, gözleri çapaklı, sık sık ciğerleri yerinden fırlayacakmışçasına öksüren cılız, fakir, çalıl Anadolu çocukları. Ben onlara bakıp, onstetiklarını anlayıp iyileştireceğim onları. Yüzlerine renk gelmesini, sağlıklı olmalarını sağlayacağım. Sonra onlar bana gelip, beyaz doktor önlüğüme hayranlık ve minnetle bakarak uzana sıkıla bana teşekkür edecekler.

Mühendis olursam, yine Anadolu'dayım. Okullar, evler, çeşmeler, yollar yapacağım.

İster doktor, ister öğretmen, ister mühendis olayım tek bir amacım var. Yurduma faydalı bir insan olmak. İleride, yurdumun kalkınmasında en küçük bir payım olursa ne mutlu bana...

BELMA ALTINORDU
İzmit Ortaokulu öğrencisi - İZMİT

Portakalı soydum...

Portakalı soydum, baş ucuma koydum, ben bu mesleği şöyle uydurdum. Ne olacağım biliyor musunuz. Hiç biriniz bilemezsiniz. Sizi şimdi merakta koymayım. Hemen söyleyeyim. Ben ilkokul öğretmeni olacağım. Öğretmenliğimi Çankaya İlkokulun'da yapmak isterim. Çünkü ben bu okuldan mezun olacağım. Şimdiden kendimi sınıfımda olmuş görüyorum. Ben bu mesleği bütün öğretmenlerimin güzel sözleriyle seçtim. İçimden «Ah keşke onların yerinde olsaydım, çocukları severdim, kızardım, döverdim. Ama ne yazık ki daha ben öğretmen değilim. Daha benim öğretmen olmama sekiz sene var. Onun için çok beklemem gerekiyor.» diye düşünüyorum. Derslerimi o kadar çok, o kadar çok seviyorum ki. Öğretmen olunca daha da çok seveceğim. Büyüyünce en çok matematik derslerinden imtahan edeceğim. Sonra benim sınıfımın [illegible]

NEZAHAT ÖZCAN
Çankaya İlkokulu S. 4/A öğrencisi No. 510

Hayalimdeki şatolar

Henüz küçük olmama rağmen içimde büyük bir idealin ateşi yanmakta...

Arkeolog olmak.

Belki tarih derslerinden de umulmaz bir zevk almam bu yüzdendir.

Hele her köşesinde başka bir güzellik olan biricik Anadolu'muzun tarih bakımından bu kadar zengin olduğunu öğrendikten sonra bu isteğim bende aşılmaz bir duygu yarattı.

Kendimi kazı yapanların başında düşündükçe, bu güzel rüyadan uyanmamak için gözlerimi bir noktaya dikip kalıyorum. Kulağımda şu sözler çınlar bu anda:

— «Bilge Hanım çabuk gelin 50 m. derinde genişçe bir taş kapak bulduk.»

Acaba bazı insanlar gibi ben de günün birinde idealime erişebilecek miyim?

BİLGE MUTLUAY
Gaziantep Koleji 2 - B sınıfı öğrencisi

CAVİT BEY

Celâl Kandemiroğlu

BU ŞEHRİN ÇIĞI KURDUK. YANLIZ minX.I RİN TESİRİ 15 GÜN İÇİNDİR.

İSTERSENİZ, BİZİM ÇALIŞMALARIMIZDA YARDIMCI OLABİLİRSİNİZ.

HAYHAY MEMNUNİYETLE

İLK OLARAK FANTOM UÇAĞI İLE GEZİYE ÇIKARIM

NE GÜZEL YAKIŞMIŞTIR JET'E BİNECEĞİM

KUMANDA BENDE SEN SIKI DUR. KALKIYORUZ.

TAMAM. HAVALANDIK. ÇİÇEK YAPRAKLARINA TAKILMADAN YÜKSELELİM.

YÜKSEKLERDEN SEYRETMEK NE GÜZELMİŞ PİLOT BEY

SEN ONU BIRAKTA YUKARIYA BAK.

BİZİMLE YARIŞAN SERÇEYE BAK

ONU KIZDIRDIK GALİBA. SIVIŞALIM.

KURTULDUK

OFFF.. KÜÇÜCÜK KUŞ DEV GİBİYDİ. NE İSE ATLATTIK.

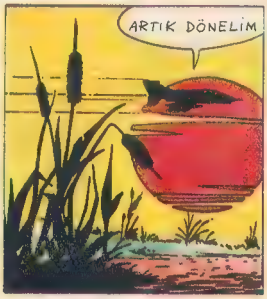
ARTIK DÖNELİM

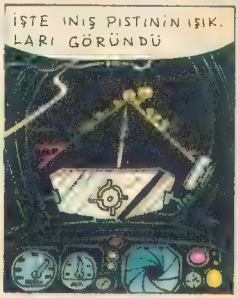
İŞTE İNİŞ PİSTİNİN IŞIKLARI GÖRÜNDÜ

MERKEZE DÖNDÜKTEN SONRA
GELİN SİZE YER ALTI ŞEHRİMİZİ GEZDİREYİM
ÇOK İYİ OLUR

BU ŞEHRİMİZE ENERJİ SAĞLIYAN JENERATÖRDÜR.

İŞTE BUDA ŞEHRİMİZİN BİR KISMININ KESİTİ.

BU İSE ŞİMDİ GEZİYE ÇIKACAĞIMIZ LEVENT 1

HANGARDAN TORNİSTANLA ÇIKIYORUZ

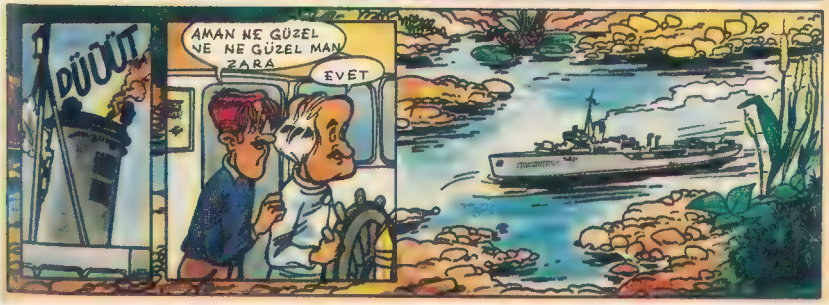
DÜÜÜT
AMAN NE GÜZEL VE NE GÜZEL MANZARA
EVET

Tarzan

TARZAN, EŞİ JANE VE ARKADAŞI KARLA'YI MAYMUNLAR ÜLKESİNDEN KURTARDIKTAN SONRA, ÜLKELERİNE DÖNMEK ÜZERE YOLA ÇIKARLAR.

O ANDA BAŞLAYAN TUFAN CANLILARI SİLER, SÜPÜRÜR. TARZAN VE YANINDAKİLER CANLARINI ZOR KURTARIRLAR.

BÜTÜN TABİAT VAHŞİLEŞMİŞTİ. CAN KORKUSUNA DÜŞEN TARİH ÖNCESİ YARATIKLARI BİRİBİRLERİNE SALDIRIYORLARDI. KİMİSİ KENDİNİ SALDIRGANLARDAN KORUYOR, KİMİSİ DE ONLARA YEM OLUYORDU...

TARZAN, ÜSTÜNE BİNDİKLERİ İRİ CANAVARIN BELKİ DE KENDİLERİNİ KURTARABİLECEĞİNİ DÜŞÜNÜYORDU...
TARZAN, HİÇBİR ZAMAN KURTULAMAYACAĞIZ GALİBA...
BELLİ OLMAZ, BU ADADA ŞİMDİLİK EMNİYETTEYİZ...

SULAR DURULDU, BAKIN!..
KOCA ADAMIZ DA RAHAT RAHAT YÜZMEYE BAŞLADI... MERAKLANMAYIN, KURTULACAĞIZ...

GERÇEKTEN DE GARİP YARATIK ONLARI SAKİN BİR HAYATA DOĞRU GÖTÜRÜYORDU...

AHH... SULAR BENİ HASTA ETTİ...
EVET... BEN DE...

BAKIN... GÜNEŞ IŞINLARI...
DEMEK Kİ ÜLKEMİZE DÖNDÜK...
NİHAYET GÜNEŞ IŞINLARINA KAVUŞMUŞLARDI... BU IŞINLAR ONLARA ÜLKELERİNE DÖNÜŞÜ MÜJDELİYORDU.

ÜSTÜNE BİNDİKLERİ KOCA HAYVAN ONLARI KURTARMIŞTI.
YALNIZ KARLA DÜŞÜNCELİYDİ.
BU-DON ÖLMÜŞTÜ...
BUNDAN SONRA NE YAPACAKTI?
TANRIYA ŞÜKÜR KURTULDUK!
ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ TARZAN? BU-DON ÖLDÜĞÜNE GÖRE BEN DE SİZİNLE GELSEM İYİ OLACAK...

TABİİ KARLA... BAŞIMIZ ÜZERİNDE YERİN VAR HEP BİRLİKTE BİZE GİDERİZ...
KURTULDUK YA, ONA BAK! YAŞASİN!
SAĞ OLUN!

Çitlenbik

HİKÂYE

Yazan :
Hülya Tanrıöver

Çalar saatin zili İdil'i güzel uykusundan uyandırdı. Tatlı tatlı gerinirken, «Sabah oldu, kalkmalıyım» dedi İdil. Ama hava karanlıktı ve pencereye vuran yağmur damlalarının sesi çalar saatten de fazlaydı. Güz, iyiden iyiye gelmişti artık. Kalktı, teniklerini giydi ve üşümemek için çabuk çabuk giyindi. Çantasını bir gece önce hazırlamıştı, çünkü annesi ona çalışkan çocukların böyle yaptıklarını söylemişti. Sobanın başında, annesinin kızarttığı ekmekleri yeyip, çayı içen İdil, çizmelerini ve yağmurluğunu giydi. Evdekilere veda ederek okul yolunu tuttu.

Br... Hava gerçekten de soğuktu. Sokakta da kimseler görünmüyordu. İdil yakalarını kaldırdı, ellerini cebine soktu. Su birikintilerinden atlayarak yürüdü. Ama bir ara bir gariplik hissetti. Adımını atarken bir kuşku düştü içine, sonra duyduğu incecik bir ses onu büsbütün şaşırttı. Önce korktu İdil. Ama sonra ne görse beğenirsiniz? Saçak altında minik minik, yumuk mu yumuk bir yavru kedi titriyor. Ne kadar da tatlıydı Tanrım. Çamurlanmış tüyleri, pırıl, pırıl simsiyahtı. Yalnızca ıslak burnu ve kuyruğunun ucu beyazdı. Boncuk gibi gözlerini İdil'e dikip, boynunu bükerek «Miyav» dedi kedicik. İdil dayanamadı:

— «Ah zavallı kedicik, bu soğukta üşümüyor musun? Daha çok da küçüksün. Yazık sana.» dedi.

Kedi yine mahzun miyavladı. İyi kalpli İdil'cik kıyamadı. Hem zaten öğretmenleri de onlara hayvanları sevmek ve korumak gerektiğini söylemiyor muydu? Cebinden mendilini çıkardı, kedinin, hayır kedinin değil, Çitlenbik'in «çünkü o anda İdil onun ismini Çitlenbik koymuştu) çamurlanmış sırtını sildi ve tatlı sözlerle okşayıp, kucağına alarak,

yağmurluğunun içine soktu. Yoluna hızla devam etti. Ama olan olmuş, okula geç kalmıştı. Kapıyı vurup içeri girdiği zaman öğretmeni sordu:

— «Neden geç kaldın İdil?»

— «Öğretmenim şey...» derken bir başka ses onun yerine cevap verdi.

— «Miyav... miyav.»

Sınıf arkadaşları kahkahalarla gülmeye başladılar. Öğretmen şaşırmıştı. Çitlenbik başını çıkardı ve yere atlayıverdi. İdil öğretmenin hayvanları sevdiğini bildiğinden ona hikâyesini anlattı.

— «İyi yapmışsın,» dedi öğretmen. «Ama kediler okula gelmez, hele dershaneye hiç girmez. Şimdi git, ders bitene kadar bakması için Çitlenbik'i kapıcıya bırak.»

İdil derslerin bitmesini ilk defa iple çekti. Ve zil çalar çalmaz sınıftan ilk çıkan o oldu. Nefes nefese kapıcı Binnaz hanımın odasına gitti. Bir de ne görsün, Çitlenbik bir köşeye kıvrılmış uyuyor. Küçük kız onu yavaşça kaldırdı, yine yağmurluğunun içine koyup eve gitti.

Annesi önce şaşırdı, sonra da biraz kızdı, ama Çitlenbik'i görünce pek sevdi. Hemen bir kovanın içine su doldurup, kediyi yıkamak için sobanın yanına koydu. Çitlenbik'i kovaya atarken bir şey dikkatini çekti. Kedinin tüylü boynunda ince bir kurdele vardı. Bu eflâtun bir kurdeleydi ve ucunda bir nazar boncuğu sallanıyordu. İdil'in annesi, onu dikkatle çözüp yıkadı, sonra bir tas süt içirdi. Sıcağı gören Çitlenbik çok geçmeden tekrar uykuya daldı.

Çitlenbik bir iki gün onlarda kaldı. Ama bir sabah gazetede şu satırları okudular:

«Yavru kedim kayboldu. Siyah tüylü, burnu ve kuyruğunun ucu beyazdır. Boynunda eflâtun bir kurdele ve nazar boncuğu vardır. Bulanların bildirmesi rica olunur.

Neriman Gülden Tel: 18235»

İdil çok üzüldü. «Çitlenbik'i vermem» diye tutturdu. Ama babası ona en doğru hareketin gerçeği söylemek ve kediyi sahibine vermek olduğunu söyledi. «Kimbilir kadıncağız nasıl üzülmüştür» dedi.

İdil o gün okul dönüşü verilen numaraya telefon etti. Kendini tanıttı olanları anlattı. Zavallı kadın sevincinden ne yapacağını şaşırmıştı. Hemen İdil ile annesini, Çitlenbik'i getirmeleri için çaya davet etti.

Evi çok kolay buldular. Annesinin dikiş sepetine kaç gündür alışmış olan çitlembik hiç bir şeyin farkında değildi. Neriman hanım onları çok iyi karşıladı ve Minnoş'um diyerek Çitlenbik'e sarıldı. Gözlerinden yaşlar boşandı. Onlara pastalar kurabiyeler ikram etti. Bu arada yalnız yaşadığını, tek dostunun Minnoş (yani Çitlenbik) olduğunu söyledi. İdil'e nasıl teşekkür edeceğini bilemiyordu. Çayları bittikten sonra İdil'i elinden tutup arka tarafta bir odaya götürdü. Bir masanın üzerinde bir sürü paket vardı. «Aç bakalım» dedi. «Hepsi senin bunların.»

İdil çekinerek açtı. Şaşkınlığından küçük dilini yutuyordu az daha. Paketlerin birinden sarı saçlı bir bebek, birinden çukulatalar, birinden de hikâye kitapları çıktı. Sevincinden göklere uçtu İdil, ama... ama Çitlenbik'ten ayrılacağı için yine de üzüntülüydü.

Hava iyice karardığı için az sonra kalktılar. Kapıdan çıkarlarken, Neriman hanım onu her çarşamba evine davet etti. Hem Çitlenbik'i görmesi, hem de kendisine arkadaşlık etmesi için. Yolda İdil kocaman paketleri güçlükle taşıyordu. Ona ağır gelmiyordu. Çünkü bütün bu paketler ona, dürüstlüğünün armağanıydı.

SOKAK KÖPEĞİ

1

Yazan: Kemalettin Tuğcu

Bu sayımızda ünlü yazar Kemalettin Tuğcu'nun en son eserlerinden birini daha size sunuyoruz.

Bizim de bir evimiz olacak. Ama tamamiyle bizim, öyle iğreti filan değil. Bunu kim istemez!

Babam bütün yaşantısı boyunca bu evin rüyasını görmüş, uykularında bile bunu sayıklamış.

Eskileri ilk hatırladığım yıllarda onun boş vakitlerinde önüne bir kâğıt çekerek bir ev planı yaptığını bilirdim. Çizer, bozar, düzeltir, bahçe içinde bir evin planını yapıp beyenineye kadar uğraşır, sonra onu yakınlarına da gösterirdi.

Zavallı annem, ölmeden önce babamın bu tutarağına hiç ses çıkartmaz, kendisine her yeni ev planı gösterdiği zaman :

— «İnşallah Bey,» derdi. «Günün günü, günün saati var. Kötü bir şey istemiyorsun. Bakarsın bir taraftan bir şey çıkıverir.»

Babam o zaman içini çeker :

— «Leyleğin ömrü lâklâkla geçer,» derdi. «Ne konacağım miras var, ne de benim gibi talihsize bir piyango çıkar.»

Sonra planını bir köşeye atar, günlerce eline almaz, aradan bir süre geçer, yine bakar, onu, en çok beyendiği planın üstüne iğilip dalgın düşündüğünü görürdük.

Kira evlerinde yaşardık. Komşular da babamın bu tutarağına güler, yahut da acırlardı. Onun plan çizmesine annem tutarak derdi. Adamcağız bir defa daldı mı rahatsız etmez, gürültü etmez, yemek ateşten indirilir, soğur, yeniden ısıtılır, sofra kurulu beklerdi.

Bazan da babam geceyarısına kadar çalışır, düşünür, hesaplar yapar, ertesi gün hemen işe başlıyacakmış gibi davranırdı.

Annem bu evin yapılmasını görmeden ölüp gitti. Baba oğul yalnız kaldık. Planlar da bir köşeye atıldı.

Babam artık evin hem kadını, hem erkeği idi. Gözleri dolu dolu, erkenden kalkar, çayı hazırlar, becerebildiği kadar yemek işini düşünür, alır, getirir, daha kötüsü bulaşık yıkar, ortalığı toplar, taşları silerdi.

Ben odama çekilip yattığım zaman da onun mutfakta kapları tıkırdattığını duyardım. Artık o:

— «Nebile, gelip yatsana, gece yarısı oldu!» diye seslenmiyordu.

Annem Nebile öyle bir uykuya dalıp gitmişti ki artık onu kimse uyandıramazdı. O bizimle değildi şimdi. Bir yabancı gibi bizi bırakıp gitmişti. Zavallı babam mutfakta, odalarda onun hayatını yaşar gibiydi.

Baba oğul bir zaman birbirimize düştük. Dayım Kenan Bey babamı uyardı.

— «Enişte, bu evden çıkın artık, ölenle ölünmez. Evi değiştirirseniz belki başka türlü olur.» dedi. «Yüksel de üzülüyor. Sen de.»

Babam, «Nereye gitsek acımızı da beraber götürecek değil miyiz?» derdi. «Hem ben Nebile'yi unutmak istemem. Buradan kendi isteğimle çıkarsam ondan kaçmış gibi olurum.»

Ama günün birinde, ev sahibi bizi sıkıştırdı. Evi yıkıp daha büyük bir bina, bir apartman yapacakmış. İster istemez oradan ayrıldık. Daha uzakta bir kira evi bulduk.

Babam sönmüş, göçmüş bir insandı artık. Dairesinde bir zaman en çalışkan memur olduğu halde şimdi dalgın ve beceriksiz olmuştu. Bu yüzden de maaşı artmadığı gibi istenmemeye de başlanmıştı. Bir akşam eline bir içki şişesi alarak gelen Kenan dayımla birkaç kadeh içti. Bütün çektiklerini anlattığı sırada:

— «Yuvam yıkıldı Kenan,» dedi. «Avare oldum. Şaşkına döndüm. Elim işe varmıyor. Zaten yaşama gücüm kalmadı. Bu acılar yetmiyormuş gibi azarlanıyorum da!..»

Kenan dayım, «Ölen benim yabancım değil, kızkardeşimdi,» dedi. «Benim de içim yanıyor. Ama yaşamak lâzım. Bir erkek evlâdın var. Onu da düşün. Kendini topla. Karanlık bir adam olup çıktın. Unutmak, unutturmak lâzım. Kim kalmış ki bu dünyada!»

Dayım annemden kalan bazı eşyayı da alıp götürdü. Dolapta unutulmuş bir terlik, çivide asılı bir hırka, mutfakta raflara işlenmiş bir örtü gibi ne varsa alıp gitti.

Biz bu kutsal eşyayı göremez olduk. Dayım evde annemi hatırlatacak ne varsa alıp gitmişti. Sözde misafir odamız olan bir yerde biricik resim kaldı. Annemin resmi. Dayım ona da el uzatınca babam direndi :

— «Kenan, insan acıdan kaçtığı kadar o acı taze kalır. Ben Nebile'yi unutmak istemiyorum.» dedi.

Unutmadı babam Nebile'sini. Evlendi, bir başka kadın aldı. Ama unutmadı işte.

Kocası ölmüş, bir kız evlâtla yalnız kalmış olan Nesrin hanımla evlenme işi konuşulurken:

— «Hanım,» dedi. «Bir ev kadınsız, bir kadın kocasız olmaz. Sana hiç bir zaman koca-

nı unut demiyeceğim. Ben de karımı unutamam. Ama hayat bizi bir arada yaşamaya zorluyor. Bu koşullar altında evlenmek istersen buyur.»

Nesrin hanım razı oldu. Sessiz sedasız evlendiler. Ben bu yeni anneyi çok fazla yadırgamadım. Nasıl olsa Nebile annemin yerini alamazdı. Dayım da bana:

— «Yüksel,» demişti. «Babanı bu kederden kurtarmak lâzım. Varsın evlensin. Hiç olmazsa ev işinden kurtulur. Sana da daha iyi bakılır.»

Doğrusu Nesrin hanım akıllı ve insaflı bir kadındı. Babamın yanında beni öpmüş:

— «Ben annenin yerini tutamam Yüksel,» demişti. «Bana üvey anne gözüyle bakma. Kaderimiz dördümüzü bir araya getirdi. Birbirimizin duygularına saygı göstereceğiz. Ama insan olarak biribirimizin yaşantısını kolaylaştıracağız.»

Bundan pek bir şey anlamadım ama, ne sözde misafir odamızdan annemin resmi kalktı, ne de ben üvey anne azarı işittim.

Hattâ babam bazan kendisini unutur, yatak odasından:

— «Nebile, daha yatmıyacak mısın?» diye seslenirdi.

Nesrin hanım zavallı babamın bu dalgınlığına aldırmaz:

— «Geliyorum Ahmet Bey,» derdi.

Sofrada, akşamları otururken bile babam bazan ağzından ölen annemin adını kaçırır, Nesrin hanım, kendisi Nebile imiş gibi cevap verirdi. Ama o hiç bir zaman babama «İhsan Bey» diye seslenmemiştir.

Ben üvey anneme Nesrin hanım derdim. Ama üvey ablam, Nesrin hanımın İhsan Beyden olan kızı Belma babama hiç bir zaman «Ahmet Bey» demedi. «Baba,» diye seslenirdi. «Peki baba, olur baba, haklısınız baba!»

Eh, zaman geçtikçe acılar külleniyor, insanın içinde bir yere tıkışıp kalıyor.

Babam gördüğü içtenlik ve anlayış karşısında yavaş yavaş değişti. Bir bayram günü arifesinde Nesrin hanıma:

— «Hanım,» demişti. «Ben Yüksel'i alıp mezarlığa kadar gideyim. Çok geç kalmayız.»

Nesrin hanım: «O da ne demek oluyor Ahmet Bey,» dedi. «Ben niye gitmiyorum. Eğer içimin rahat etmesini istiyorsanız ben de geleyim, Belma da gelsin.»

Dediğini de yaptı. Belma biraz havalı bir kızdı. Böyle şeylere aldırdığı yoktu. Ama dişini sıktı, babamın, annemin mezarı başında okumasını seyretti. Nesrin hanım da bir şeyler okuyup ellerini yüzüne sürdü. Sonra mezarın toprağını okşar gibi elleriyle düzeltti. *(Devamı var)*

«Babam o zamanlar çeşitli ev plânları çizer, bunlar üzerinde uzun uzun düşünür, hatta anneme, bize de gösterirdi...»

Sihirli Yüzük

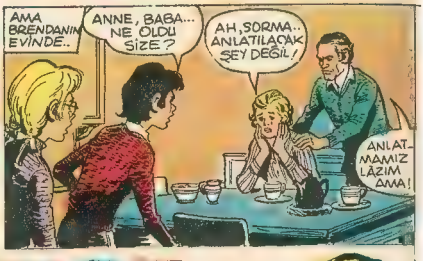

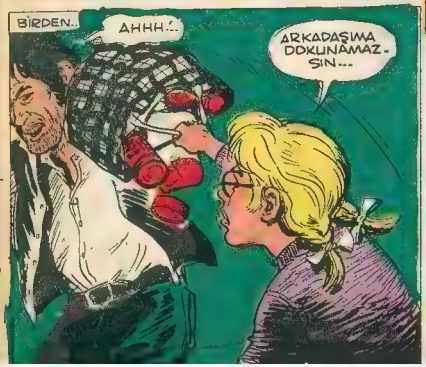

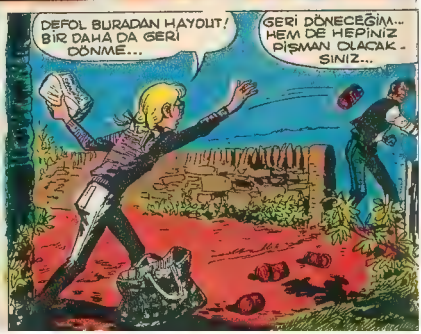

ÖZET : Krisi son derece çekingen bir kız olduğu için arkadaşları tarafından küçük görülmektedir. Okuldaki olaylara dayanamayan Krisi, bir gün eve dönerken bir antikacıdan yüzük alır. Yüzüğü parmağına taktığı anda değişip cesaretlenmektedir. Bir gün arkadaşı Brenda'nın evine gider.

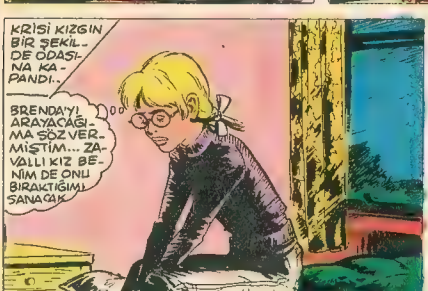

OKULLARI GEZİYORUZ

CİHANGİR İLKOKULU — Bu hafta konuk olduğumuz okul Cihangir İlkokulu. Semtin adını alan bu okulun eski binası 1924 de iki sınıflı olarak öğretime açılmış ve 1971-1972 de yeni binasına geçmiştir. Öğrenci mevcudu 856 olup bunun 390'ı kız ve 466'sı erkektir. Öğretim üyeleri ise şöyledir: Müd. Ramazan Hakan, Ömer Özyıldırım, Necdet Erbölük, Hüseyin Özbal, Ahmet Tokuç, Meziyet Çinsar, Bedriye Öge, Muazzam Özcan, Müteber Topçu, Fatma Eren, Mediha Yarkın, Nigâr Ayzer, Leylâ Tufan, Habibe Gökmen, Melâhat Altan, Rezzan Çarkçı, Nevin Başar, Ümran Bentürk, Hilal Parlak, Fatma Töz, Ayten Cebeci, Gülnisa Penpektir. Folklor, Bale, Müzik kursları, yabancı dil kursları gibi sosyal faaliyetleri vardır. Kütüphanesi, Sinema ve Yemekhanesi olan bu modern okul normal tedrisat yapmakla birlikte öğrencilerin ve öğretmenlerin tek bir derdi var, o da okul yolunun bozuk olması... Çocukların zorluk çekmesi!..

KIŞ HÂLÂ BİTMEDİ

Ülkemize iyice yerleşen bahar bize kışı unutturdu, ama kuzey ülkelerinde, özellikle Rusya'da kış henüz bitmiş değil. Eski geleneklerini hâlâ sürdüren Ruslar buz tutmuş olan göl veya nehirlerde balık avlama zevklerini de devam ettirmektedirler. Buzun üstünde küçük delikler açan balıkçılar oltalarını bu deliklerden aşağı sarkıtıp bol bol balık avlıyorlar. Yandaki fotoğrafta Sebla nehrinde balık avlayan bir grup balıkçı görünmektedir. Bize çok garip gelmekle beraber, kuzey ülkelerinin hepsinde aynen bu tarif ettiğimiz şekilde balık avlandığını söyleyebiliriz.

© Doğan Kardeş

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ
ayın kitabını sunar

tılsımlı ayna

Alice bir tavşanı izlerken onun ardından Tuhaflıklar Ülkesi'ne dalmış, orada başından geçenleri bize bundan önceki kitabında tatlı tatlı anlatmıştı. Bu sevimli kızın bir de Tılsımlı Ayna'dan içeri süzülünce daldığı bir masal dünyası var ki işte bu kitapta da bize orada karşılaştığı hepsi birbirinden meraklı, gülünçlü olayları anlatıyor. «Tılsımlı Ayna» da «Alice Tuhaflıklar Ülkesi'nde» olduğu gibi başından başa meraklı, eğlenceli, düşündürücü olaylarla dolu bir kitaptır.

BU KİTAPLARDAN SİZDE OLMAYANLARI TEZ ELDEN ALMAYA BAKIN. GİTTİKÇE AZALIYOR. SONRA KOLEKSİYONUNUZ EKSİK KALIR!

KORKUSUZ KAPTANLAR ● GULLIVER'İN GEZİLERİ ● KAÇIRILAN ÇOCUK ● BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı) ● ROBINSON CRUSOE (II. baskı) ● POLLYANNA (II. baskı) ● ESRARENGİZ ADA ● BİR EŞEĞİN HATIRALARI ● DEFİNE ADASI ● HEIDI ● KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI ● DÜNYA'DAN AY'A ● TOM SAWYER ● KİMSESİZ ÇOCUK ● TOM AMCA'NIN KULÜBESİ ● KÜÇÜK KADINLAR ● GÖKTEN İNEN MELEK ● KARA ELMAS ● İYİ HANIMLAR ● SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİLERİ ● SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER ● KÜÇÜK ERKEKLER ● ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE ● JO'NUN ÇOCUKLARI ● BAMBİ ● MERCAN ADASI ● KÖYÜN İKİZLERİ ● MUTLU PRENS ● KİMSESİZ KIZ ● İSVİÇRELİ ROBINSON ● DÖRT ARKADAŞ ● KAHRAMAN FINN ● KARA OK

ALTIN AYAKLAR ÇİFTLİĞİ

4

İNGİLTERE'NİN EN İYİ YARIŞ ATLARINI YETİŞTİREN ALTINAYAKLAR ÇİFTLİĞİNE, ADI MİNİK OLAN AMA KENDİSİ SON DERECE İRİ CİNS BİR AT ALINIR. AT, KONUŞULANLARI ANLADIĞI İÇİN, ETRAFINDAKİLERE ONA GÖRE DAVRANMAKTADIR. ÇİFTLİĞİN SEYİSİ ÇET, BU YENİ GELEN ATLA BİR TÜRLÜ GE ÇİNEMEMEKTEDİR.

EN SONUNDA İŞİNDEN İSTİFAYA KARAR VEREN ÇET, ESKİ BİSİKLETİNE ATLADIĞI GİBİ PATRONUNLA KONUŞMAK İÇİN YOLA ÇIKAR. AMA BEKLENMEYEN BİR SİS ORTALIĞI KAPLAR. HEYELÂN BÖLGESİNDE OLDUĞU İÇİN, HER AN TEHLİKEYLE KARŞILAŞMAYI BEKLEYEN ÇET İN KORKTUĞU BAŞINA GELMEKTE GECİKMEZ...

AHHH... DÜŞÜYORUM...

BİSİKLET DÜŞTÜ

AHHH...

BİR KAYANIN ÜZERİNDE BAYGIN KALDI

BU SIRADA ÇİFTLİKTE...

BU TAŞ GİBİ ETİ NASIL YİYECEĞİM ŞİMDİ?

BEN ANCAK BU KADARINI PİŞİREBİLİYORUM BEYEFENDİ...

ÇET'İ NASIL ARAMAZSIN ŞİMDİ?

ONUN BURADAN AYRILABİLECEĞİNİ PEK SANMIYORUM BEN...

DERKEN...

AHIRDAN NASIL ÇIKTI? YEMEK MİSTİYOR?

HEY, BU DA NE?

KÜTT!

BAK, HER YANI KOKLUYOR...
BURAYA GEL, ME MİNİK... GERİ DÖN!
ATIN YAPTIKLARINI HAYRETLE SEYRETTİLER
NE YAPIYOR BU HAYVAN BÖYLE? BİLDİĞİ BİR ŞEY OLMALI!
BAK, ÇET'İN HER ZAMAN OTURDUĞU KOLTUĞU KOKLADI...
MİNİK DIŞARI ÇIKIP AĞIR AĞIR YÜRÜDÜ...
YİNE DE BU ATIN NE DEMEK İSTEDİĞİNİ ANLAYAMADIM...
MİNİK, ONLARI BEKLİYORDU...
BELKİ DE KARNI ACIKMIŞTIR...
HİÇ BÖYLE ENTERESAN OLAYLA KARŞILAŞMADIM...
BAKSANA RON, YEMİNİ YEMİYOR, SUYUNU DA İÇMİYOR. BUNUN BİR DERDİ VAR...
BAK, ŞİMDİ DE KIŞNİYOR. NE DEMEK İSTİYOR ACABA?
IHIHIIIII!
MİNİK ÇOK AKILLI BİR HAYVANDIR. GEREKSİZ YERE BÖYLE ŞEY YAPMAZ...
HEY, OYUN MU İSTİYORSUN?
BANA KALIRSA, SENİNLE BİR YERE GİTMEK İSTİYOR.
STEVE, MİNİKLE YOLA ÇIKAR...
PEKÂLÂ, YÜRÜ BAKALIM NEREYE GİDECEĞİZ ŞİMDİ?
ŞİMDİLİK HOŞÇA KAL RON... BEN GELENE KADAR İŞLERE BAKIVER
PEKİ, BAKALIM MİNİK EFENDİ SENİ NEREYE GÖTÜRMEK İSTİYOR!
BU SIRADA ÇET HÂLÂ BAYGIN YATIYORDU

ARKASI VAR

AYIN ŞİİRLERİ

ORMAN

Yurdumuzun örtüsü,
Kalbimizin süsü,
Kuşların coşkun sesi
Hepsi ormandan gelir.

Kaynakların gür sesi,
Hayvanların neşesi,
Kuzuların melemesi
Hepsi ormandan gelir.

Kitabımız, defterimiz,
Elimizdeki pergelimiz,
Yazdığımız kalemimiz
Hepsi ormandan gelir.

Oturduğumuz sıralar,
Yazı yazdığımız masalar,
Kullandığımız eşyalar
Hepsi ormandan gelir.

CEVAT KOCAKIRAY
Muradiye Sarnıç köyü
Mustafakemalpaşa - BURSA

GÜZEL BAHAR

Güzel bahar artık gelir,
Dağlar, kırlar hep
süslenir.
Güzel bahar, güzel
bahar
Tüm insanlar seni arar.

Kış soğuktu, hep
üşüdük;
Sular dondu, kaydık
düştük.
Güzel bahar, güzel
bahar,
Tüm insanlar seni arar.

MELTEM SAYGUN
Şair Nedim İlkokulu öğrencisi
Beşiktaş - İST.

ARZUM

Okulu, bahçemizi,
Şehri temiz tutalım;
Onarıp çevremizi
Büyük işler yapalım.

Kentimiz temiz olsa;
Parkta güzel çiçekler
Her yere koku salsa,
Uçuşsa kelebekler...

Halkımız olur mutlu,
Memleket yeşil cennet;
Ne tatlıdır o umut,
Gerçek olur bu elbet.

Bu arzuyla çalışıp
Milletçe didinelim;
Dürüstlüğe alışıp
İyi huy edinelim.

BİROL TAMGAÇ
Zeynos Paşa İlkokulu öğrencisi
BALIKESİR

İLKBAHAR

Yine geldi ilkbahar,
Bu mevsimde hayat var,
Neşeli artık herkes.
Yeşil giydi ağaçlar.

Bağlara, bahçelere,
Ormanlara gideceğim,
Renk renk çiçek
toplayıp
Gülüp eğleneceğim.

Kırmızı kirazlardan,
Küpeler yapacağım;
Çelenk yapıp güllerden,
Başıma takacağım!..

YÜKSEL GÖZTEPE
Kaymaklı Ortaokulu öğrencisi
Kaymaklı - NEVŞEHİR

YURDUM

Benim güzel yurdum,
Ben sende doğdum, büyüdüm.
Çayırlarında koştum,
Okullarında okudum.

Bu vatan, milletindir,
Anadolu ne şirindir,
Turistler akın akın gelir,
Güzelliğini görüp beğenir.

Batıda karpuz, üzüm, incir,
Bundan güzel ne olabilir?
Her şeyin beğenilir,
Benim yurdum cennettir.

AYŞE KOÇOĞLU
Nilüfer Hatun İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

SEN ÖLMEDİN

79 yıl yaşadın,
Sen ölmedin Veysel dede.
Sazın elinde gittin,
Sen ölmedin Veysel dede.

Işık saçan dünyayı
Karanlıkta geçirdin
Dertli çalan sazını
Yedi yaşında öğrendin.

Ne dertli sazın vardı,
Bütün dünyayı sardı;
Her zaman anacağız,
Sen ölmedin Veysel Dede.

MELEK DOĞANCI
İlkokul öğrencisi, Kadırga - İst.

KUŞLAR

Kuşlar göklerde hürdür
Uçup dururlar, özgür...
Yırtıcıları da, uysalları da
Kanat çırparlar semalarda.

Kartaldan Atmacaya,
Serçeden Kırlangıca,
Çeşit çeşit renklerde
Kuşlar hürdür göklerde.

UĞUR KARAİBRAHİMGİL
Gaziosmanpaşa Ortaokulu öğr.
ANKARA

TREN

Gece gündüz demeden,
Durmadan,
dinlenmeden,
Getirirsin haberi
Sen bizi bekletmeden.

İnce, uzun yolların
Mutludur yolcuların,
Dağ tepe dinlemezsin:
Tırmanır vagonların.

Uzaklardan gelirsin;
Yükün ağır olsa da
Yine hızlı gidersin,
Sen ne kadar güzelsin.

MUZAFFER ŞENER
Varlıoğlu İlkokulu öğrencisi
KIRIKKALE

ANNEME

Bugün günlerin en güzeli,
Baharın en tatlı günü,
Çünkü annemin günü bugün,
Biricik güzel anneciğim.

Gülsem çok mutlu olursun,
Ağlasam çok üzülürsün.
Her zaman şefkat dolusun,
Biricik güzel anneciğim.

AYSUN KILIÇ
Çankaya İlkokulu öğrencisi
ANKARA

DENİZ

Mavi sularında yüzerim,
Yazın sınırımı geçip de
Sana gelmeyi çok
isterim;
Benim güzel denizim!
Kumsalında
güneşlenirim,
Sularında yüzer gemiler,
İnsanlar seni çok sever
Benim güzel denizim...

ŞENOL YÜTEK
Atatürk Ortaokulu öğrencisi
ANKARA

DİKKAT!

Çocuk Kulübümüzün üyeleri arasında yapılacak 3. Hediye çekilişinin talihlilerini gelecek sayımızda bulacaksınız!..

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
7 MAYIS 1973
Sayı : 19 Sıra No. 903
Yıl : 28 Cilt : 1

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: **70 TL.** ★ Altı aylık: **35 TL.** ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: **110 TL.** ★ Altı aylık: **55 TL.** ★ **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

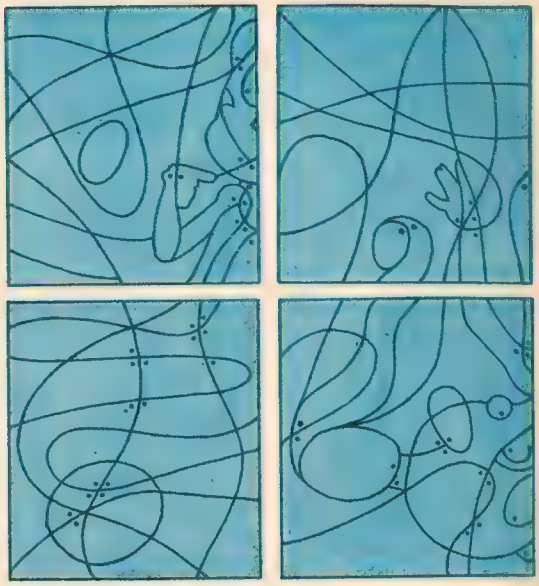

Yukarıdaki resimde noktalı yerleri karalayın, bakalım ne çıkacak.

Yukarıda bulunan karedeki şekilleri aynen alttaki haneye geçirin, bakalım bizim bulduğumuz şeyi siz de bulabilecek misiniz?

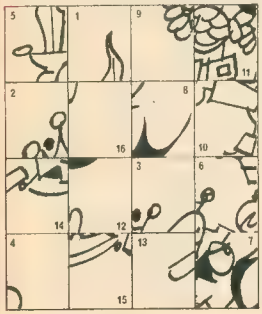

Soldan Sağa: 1 — Boyu uzun başı iri pullarla örtülü zararsız ve tarıma yararlı bir sürüngen. 2 — İsim, Bir topluluğu yöneten kimse; Eski Mısır'da güneş tanrısı. 3 — Nota; Genişlik. 4 — Hanım isimlerinden. 5 — Öldürmeyecek şekilde vurmak.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Yumuşak bir maden. 2 — Deniz ortasında kara parçası. 3 — Rütbesiz asker. 4 — Yünlü kalın ve kaba kumaş. 5 — Şaşılacak bir şey olduğu zaman söylenir; Bir organımız. 6 — Işıklandırma. 7 — Tersi soru. 8 — Boğa güreşi alanı. 9 — Tersi erkek ismi.

Bu Ayın Takvim Yıldızı Aramızda

SEZERCİK

Sezercik henüz 5 yaşında, çiçeği burnunda bir yıldız. Şimdiye kadar iki filmde oynamış. «Sezercik Yavrum Benim», «Sezercik Ateş Parçası» filmleri onu bir anda şöhret yapmış ve 2 yıl öncesinin daha doğru dürüst konuşmasını beceremiyen minik Sezer'i bugün Çocuk Dünyası'nın sevgilisi olmuş...

Geçtiğimiz günlerde dergimizi ziyarete gelen Sezercik önceleri herkese bol bol tebessüm ediyor ama hiç konuşmuyordu. Neden mi?.. Canı istemiyordu herhalde. Fakat biz askerden, arabadan, attan bahsedince minik şöhretimizin dili çözülüverdi. İleride ata binen asker olacağından tutun da kaç çeşit tüfeği olduğuna kadar anlatmadığı kalmadı. Amcasının oğlu Yumurcak (İlker İnanoğlu) dan, onunla birlikte oynadığı oyunlardan uzun uzun bahsetti. Konuşurken gözlerinin içi gülüyordu. Hele resimleri çekilirken bir poz verişi vardı ki, minik Sezer sinemadaki başarısını hemen oracıkta ispatlıyordu. Yaşının üstünde bir kabiliyet, sevimli bir kardeş, değil mi?

Hoşça kalın!

Sıdıka Durmuş

İşte filimlerinden tanıdığınız Sezercik'in tatlı tebessümü... Bu tebessüm bütün anneleri bir anda ona bağlıyor.

BİRAZ DA GÜLELİM

NASRETTİN HOCADAN SEÇMELER

KAYBOLAN EŞEĞİN ARDINDAN

Hoca eşeğini kaybeder
Hem arar hem türkü söyler
Görenler şaşar bu hale
— Hayrola Hoca
Ne arıyorsun böyle
— Eşeğim kayboldu da
Onu ararım
— Peki ama Hoca
Bu ne biçim eşek arayış
— Bir umudum şu dağın ardındadır der
Orda da bulamazsam eğer
Seyredin siz feryadı bende

*

Bir başka gün de Hoca
Şükrederek arar eşeğini
— Hoca bu nasıl iş derler
Anladık arıyorsun, bulamıyorsun
Ama neden şükrediyorsun
— Nasıl şükretmiyeyim dostum
Ya üstünde ben de olaydım
Ben de kayıplara karışaydım.

KUTLU ADALI

— Anne bil bakalım bir televizyon kaç parçadan meydana gelir.

— Tatilinizi nerede geçirdiniz?

— Sayı saymasını bilmiyorsam elliye kadar «Sayı saymasını bilmiyorum» yazısını nasıl yazdım peki?

Anne! bizim papağanın kaç tüyü olduğunu biliyor muydun?

— Yanlış yola girdiniz Hanımefendi, bu yol bizim eve çıkmaz...

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Faruk Kandıralı
Mudurnu 7.5.1958

Can Avunca
İstanbul 7.5.1967

★Tufan Siller
Ankara 8.5.1960

Erkut Kayıkçı
Kdz. Ereğli 1960

Harun Oktar
Ayancık 8.5.1961

Yasemin Öztürk
Ereğli Konya 1959

Beyhan Öz
Bursa 9.5.1963

Fatih Sumer
Ankara 9.5.1965

Ayden Dinçer
Ankara 10.5.1959

Sürayya Bıçakcı
Konya 10.5.1960

Vedat Köken
Bursa 10.5.1961

Serdar Özer
Eskişehir 10.5.1965

Pınar Sayın
İstanbul 10.5.1967

Osman Üstün
Erzincan 1958

Canan Akınvar
İstanbul 11.5.1960

Bike Erbasat
Almanya 11.5.1962

Yeşim Koşay
İzmir 11.5.1963

Nilüfer Bora
İstanbul 12.5.1961

Sadettin Günönü
Ankara 12.5.1961

Kemal Hamamcıoğlu
Çorum 12.5.1963

Arzu Kip
İstanbul 12.5.1963

Hakan Kaya
Balıkesir 12.5.1966

Aysun Ergün
İzmir 13.5.1961

★Fatma Şenel
Erzincan 1961

Oyun Eğlence Bilmece Çözümleri

Soldan Sağa: 1 — Karayılan. 2 — Ad, Baş, Ra. 3 — La, En. 4 — Emine. 5 — Yaralamak.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Kalay. 2 — Ada. 3 — Er. 4 — Aba. 5 — Ya, El. 6 — Işıma. 7 — İm. 8 — Arena. 9 — Nanek.

- Karalanan noktalı yerden bir balıkkız çıkacak.
- Şekiller bir kareden diğerine geçirilince elinde kandil tutan bir roman kahramanı çıkacak.

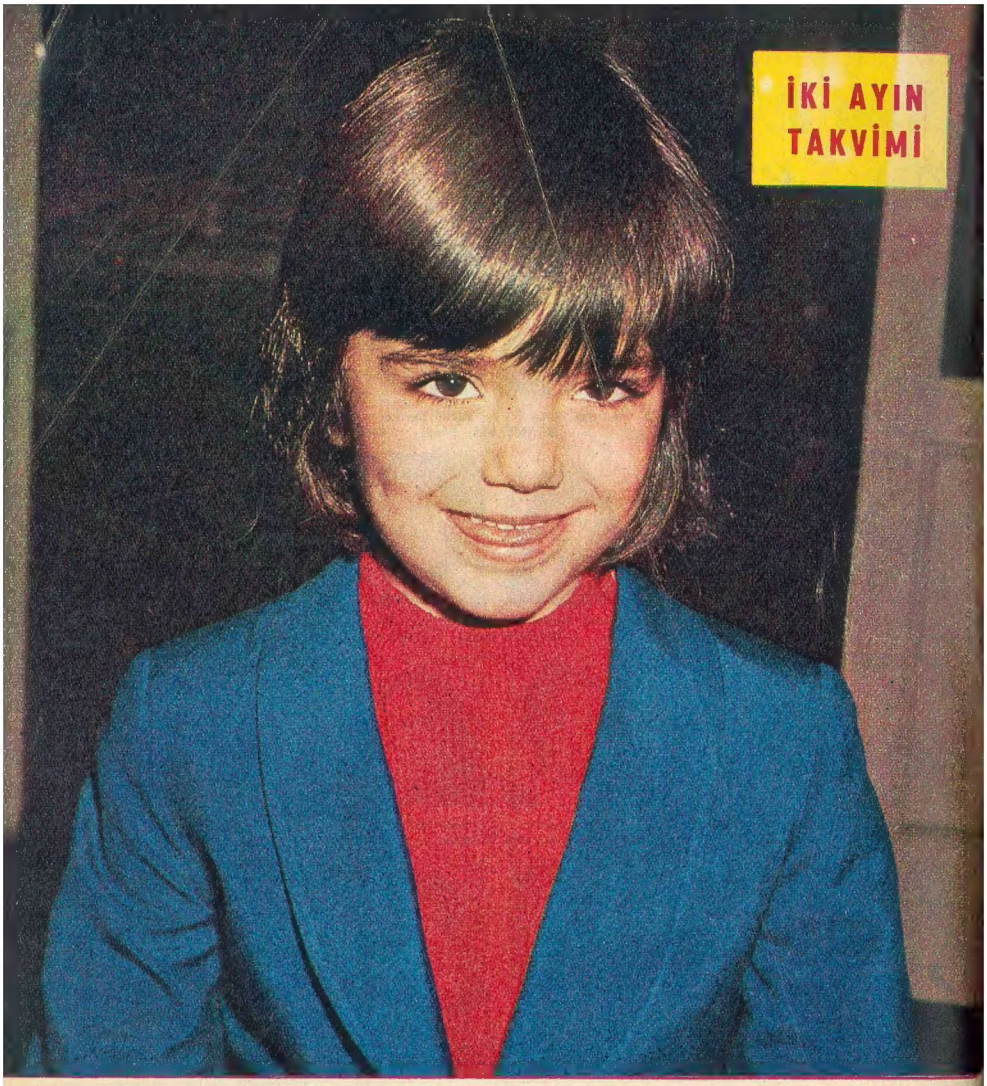

İKİ AYIN TAKVİMİ

MAYIS						HAZİRAN					
Pazartesi		7	14	21	28	Pazartesi	4	11	18	25	
Salı	1	8	15	22	29	Salı	5	12	19	26	
Çarşamba	2	9	16	23	30	Çarşamba	6	13	20	27	